

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

Dette er sidst kommet til udtryk ved et husmøde, hvor man vedtog at sætte stærkt ind over for stofferne. Men det er realistisk og nødvendigt at give disse kræfter en frist, og det er sket.

Jeg må fastholde, at den målsætning, der gælder for huset, nemlig at der ikke i bygningen sker brug af stoffer, er en forudsætning for, at forsøget kommer i stand. Jeg er ansvarlig over for de bevilgende myndigheder på dette grundlag og må fastholde denne målsætning.

Poul Dam: Jeg takker for svaret og må sige, at jeg på ingen måde ville kritisere kulturministeren for forholdene i forbindelse med Projekt Hus bortset fra, at jeg, da dette aktstykke var til behandling i finansudvalget, havde lyst til at tilføje på aktstykket, at jeg tog forbehold med hensyn til den forudsætning, for jeg har aldrig troet på, at det kunne lade sig gøre. Der kan i dag ikke laves noget for unge med garanti for, at det er stoffrit. Det kan ikke gøres. Hvis man vil prøve på at gøre det, må man, som indenrigsministeren sagde i svaret til hr. Langkilde, lave en meget restriktiv politik, som netop ikke kan forfølge de mål, man ønsker at forfølge.

Man må arbejde elastisk i hele dette arbejde. Om det overhovedet kan lade sig gøre at rette Projekt Hus op, ved jeg ikke, men jeg tror, det er væsentligt, at skal der kunne gøres noget for at hjælpe de mange unge, som er ude i en ulykke, som de selv opfatter som en sådan, er det en elastisk politik, der skal til.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helveg Petersen): Jeg kunne godt ønske, at vi havde tid til at diskutere dette længere, og jeg ville gerne gå ind i nogle betragtninger også i forbindelse med det, som indenrigsministeren var inde på, og som jeg ikke er uenig i. Men nu er mit ansvar altså konkret naglet til det, der er sat i gang med Projekt Hus. Når man med de bevilgende myndigheders godkendelse får sat et arbejde i gang, der har den udtrykkelige opgave gennem aktiviteter at skabe et sådant engagement, at de euforiserende stoffer ikke kommer til at spille en rolle, må dette sigte fastholdes. Det er ikke et hus, der kan

sammenlignes med de institutioner af anden art, som også skal være der, og som er der. Det er et hus, der udtrykkelig er sat i gang med det nævnte mål for øje, og derfor må det ikke, som jeg har sagt det nogle gange til offentligheden, udvikle sig til, at det bliver et miljø for noget andet. Så har det hus ingen berettigelse under kulturministeriet. Hvis det skulle komme dertil, må sagen tages op, og så må vi overveje en ændring.

Det, jeg beder om, er, at man nu giver de kræfter en chance, der blandt de unge virker for, at man tager dette opgør — for et opgør skal der finde sted. Det er et opgør, der må finde sted ud over landet, og det må komme blandt de unge, ellers klarer de ikke problemerne.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Dam* til justitsministeren:

„Vil ministeren tilkendegive over for politimestre og andre ledende politifolk, at politiet ikke er den alle andre overordnede myndighed med hensyn til bekæmpelsen af stofmisbruget og dets følger, og at politiet må acceptere, at andre instanser har andre og lige så legitime synspunkter med hensyn til, hvordan stofmisbrug effektivt bekæmpes og behandles?“

Poul Dam: Mit spørgsmål er en smule maliciøst formuleret, og jeg beder hr. Langkilde undskylde. Baggrunden er den, at vi har set forskellige politifolk, først og fremmest politiadvokat Nissen, indtage meget stærke standpunkter i den offentlige debat om bekæmpelsen af stofmisbruget og dets følger, standpunkter, som en politiadvokat naturligvis som enhver anden borger i landet har lov til at have, men som kommer til at virke som etatens, som standens synspunkter, og som skaber nogle meget alvorlige problemer mellem de forskellige instanser, som forhåbentlig har fælles interesse i bekæmpelse af stofmisbruget.

Jeg vil altså gerne høre, om ministeren vil prøve at få gjort klimaet lidt venligere.

Justitsministeren (Thestrup): Af den hidtidige behandling af narkotikaproblemet her i folketinget er det fremgået, at der er almindelig enighed om, at det er nødvendigt,